

ชื่อ : จักรพรรดิ โชติช่วงชัชวาล

ชื่อเล่น : เคนเนดี้ (เคน)

วันเกิด : 17 กันยายน

ราศี : กันย์

กรุ๊ปเลือด : B

อาชีพ : นักศึกษา/ธุรกิจส่วนตัว

สีที่ชอบ : ขาว ดำ เทา

อาหารโปรด : ของเผ็ดทุกชนิด

สถานที่โปรด : ครอบครัวชอบไปที่ไหนก็จะชอบที่นั่นไปด้วย

ของที่มักพกติดตัวเสมอ : ความมั่นใจ

สเปกสาวในฝัน : ไม่กะเกณฑ์ แต่รู้จักตัวเองและรู้จักตัวตนของผม

ก็พอ

นิยามความเป็นตัวเอง : มีกฎระเบียบในตัวเอง รักความสะอาด
ดูแลตัวเอง ชอบที่จะเรียนรู้และรักความสงบ

บทสัมภาษณ์

ได้สัมภาษณ์หนุ่มๆ มากี่หลายราศีแล้ว จะพลาดราศีนี้ไปก็ดูจะไม่ยุติธรรม แถมราศีนี้ยังเป็นราศีที่มีคนกล่าวขวัญถึงกันอย่างหนาหูในเรื่องความหล่อและความสามารถ =()= วันนี้เราจึงมีโอกาสได้สัมภาษณ์หนุ่มราศีกันย์แล้ว

ในขณะที่กำลังเฝ้ารอและจินตนาการไปเรื่อยๆ ว่าหนุ่มราศีกันย์คนนี้จะเป็นอย่างไร ก็อดไม่ได้ที่จะต้องเสิร์ชอินเตอร์เน็ตแล้วกดคำว่า 'ราศีกันย์' ขึ้นมาเปิดอ่าน ส่วนใหญ่แล้วจะบรรยายเกี่ยวกับหนุ่มราศีนี้ไว้ว่าเป็นพวกจอมเนียน มีระเบียบวินัยในชีวิต ทำอะไรมีแบบแผน รอบคอบ และร่ารวย และเท่าที่ได้ข้อมูลมาจากสำนักพิมพ์ว่าหนุ่มราศีกันย์ที่กำลังจะมาพบเรา

ในวันนี้เป็นหนุ่มที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อยๆ นั่นก็ดูเหมือนจะค่อนข้างตรงกับลักษณะราศีที่เป็นส่วนใหญ่จริงๆ ชักอยากเห็นแล้วสิว่าหนุ่มราศีกันย์ที่เราเฝ้ารอเป็นใคร >_<

และแล้วเวลานั้นก็มาถึง ชายหนุ่มผู้สวมเสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาวที่กระเป๋าคอและตะเข็บเสื้อเป็นสีดำแลดูทันสมัยแปลกตาเดินเข้ามาหาพร้อมด้วยรอยยิ้มที่ทำให้เขาจะเป็นลม ผู้บริหารหนุ่มที่อายุอานามเพิ่งจะยี่สิบเอ๋ยทักทายเราที่กำลังตื่นเต๋นเหลือเกิน เขาคือเทพบุตร ดูหล่อ ดูรวย ยิ้มสวย น่าหลงใหล จากนั้นเราก็เริ่มสัมภาษณ์ทันที

รู้สึกยังไงบ้างที่ได้รับเลือกเป็น Prince of Zodiac

เคนเนดี : ออกจะงงๆ สักหน่อยตอนได้ยินว่ามีมารขอสัมภาษณ์และยกให้เป็น Prince of Zodiac พอรู้แล้วว่ามันหมายถึงอะไรก็รู้สึกดีใจครับ (ยิ้ม)

คิดว่าอะไรทำให้คุณได้รับเลือก

เคนเนดี : ไม่รู้สิครับ อาจเป็นเพราะความสำเร็จในหน้าที่การงานล่ะมั้ง หรือไม่ก็เพราะผมอายุน้อย ไม่รู้สิ

ชีวิตหลังจากได้กลายเป็น Prince of Zodiac มีอะไรเปลี่ยนไปบ้างมั๊ย

เคนเนดี : ก็ยังคงดำเนินไปอย่างเช่นทุกวันครับ

คิดว่านิสัยตรงกับราศีตัวเองรึเปล่า

เคนเนดี : ส่วนใหญ่ก็ตรงนะครับ เพราะผมเองก็เป็นคนที่ค่อนข้างจะรักษาความสะดวก เจ้าระเบียบ ดูแลตัวเอง มัธยัสถ์ (ยิ้ม) เพราะถ้าไม่ประหยัดก็คงจะไม่รวย มันเป็นกฎประจำใจของผมนะ

สิ่งที่คุณเกลียดมากที่สุดในชีวิต

เคนเนดี : ผมเกลียดคนที่เกียจและไม่มีความรับผิดชอบ

ความรักของหนุ่มราศีนี้ หรือความรักในแบบของคุณเป็นแบบไหน

เคนเนดี : ไม่มีรูปแบบตายตัวนะ แต่ถ้าเลือกได้ก็คงอยากได้คนที่รู้จักตัวตนของเราจริงๆ และเราก็ต้องรู้จักตัวตนของเขาด้วย ไม่ใช่สักแต่ว่ามองคนจากภายนอกแล้วก็ตัดสินเขาเพียงเพราะเขาแต่งตัวดีหรือแต่งตัวไม่ดี เพราะบางทีสิ่งที่คุณเห็นอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิด

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตคุณ

เคนเนดี : ครอบครัวครับ

ถ้าเปลี่ยนราศีได้...คุณอยากเกิดราศีอะไร และเพราะอะไร

เคนเนดี : ราศีสิงห์ครับ ดูเข้มแข็ง ดุดัน หัวหาญดี แต่ก็จิตใจที่เกิ
เกิดมาในราศีของตัวเอง เพราะตอนนี้ก็ดูเหมือนว่าผมจะมีทุกอย่างพร้อมแล้ว

หลังจากนี้ คุณวางแผนอะไรไว้กับชีวิตคุณบ้าง

เคนเนดี : วางแผนให้โลกสงบสุข อะไรแบบนี้มั้งครับ (หัวเราะ)
ไม่รู้สิ สำหรับผมแล้วทำวันนี้ให้ดีที่สุดก็พอ

ฝากอะไรถึงคนอ่านของเราที่ช่วยกันโหวตให้คุณหน่อย

เคนเนดี : ก็อยากจะขอบคุณมากๆ ที่ทุกคนช่วยกันโหวตและคิดว่าผมเป็นตัวแทนของหนุ่มราศีกันย์ที่สามารถเป็นแบบอย่างได้ ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเห็นอะไรในตัวผม แต่ก็ขอขอบคุณมากๆ ที่ให้โอกาสผมได้ลงนิตยสารแล้วมาคุยไว้อ้อวดอะไรแบบนี้ได้ (หัวเราะ) ไม่มีใครเกิดมาเพอร์เฟกต์ทุกคนหรอกครับ ทุกคนมี 'หน้ากาก' เป็นของตัวเอง อยู่ที่ว่าเขาต้องการแสดงให้คุณดูมากกว่าว่าอยากให้คุณมองเขาเป็นแบบไหนไม่เว้นแม้แตตัวผมเอง บางทีผมอาจจะทำตัวให้ดูดีเพื่อที่ทุกคนจะได้โหวตให้ผมก็เป็นได้นะ

1

พี่ชายคนเก่งของตัวเอง -__-

อา...ช่วยจริงๆ >O< อี๊แค่ไม่กี่วันฉันก็จะเรียนจบโดยไม่มีคดีต่างพร้อยเลยแท้ๆ แต่กลับต้องมาตกม้าตายเพียงเพราะเพื่อนชวนเล่นป๊อกเต็งในห้องเรียน TAT ตอนนั้นก็เลยถูกหิ้วตัวไปห้องปกครองเพื่อรอผู้ปกครองมารับฟังคดีที่ฉันก่อขึ้น พ่อแม่ทุกคนที่ถูกเรียกมาต่างก็กำลังด่าลูกกันอย่างเอ็ดตะโร ส่วนฉันที่ไม่รู้จะทำยังไงดีเลยต้องโทรหาคนที่ไม่คิดจะฟังพามากที่สุด! เพราะให้พ่อกับแม่รู้ไม่ได้

"เธอแน่ใจนะที่โทรไปตามผู้ปกครองมาแล้ว ทำไมถึงมาช้าอย่างนี้"

"น่าจะมาแล้วนะคะ ยังไงอาจารย์ช่วยรอดัก..."

ก็อกๆ

ประตูกระจกถูกเคาะเป็นจังหวะสม่ำเสมอ จากนั้นก็ถูกเปิดออกด้วยมือแข็งแรง ร่างสูงในชุดสูทอาร์มานี่สีดำก้าวเข้ามาในห้องที่แสนแคบเพียงแค่ว่าเข้ามา ห้องนี้ก็แลดูเล็กและกระจุกองงอแงไปในทันที ออรัที่แผ่ออกมาจากรอบตัวเขาทำให้อาจารย์ที่ดุที่สุดในฝ่ายปกครองหงอยไปเลย

"ผมเป็นผู้ปกครองของสมานันต์ อ้อ...น้องสาวผมนั่งอยู่ตรงนั้น"

-__-++"

ทุกคนในห้องมองมาทางฉันราวกับสงสัยว่าฉันเป็นอะไรกับผู้ชายใหม่ เรามีความสัมพันธ์กันแบบใด และทำไมเราถึงได้ไม่เหมือนกันทั้งทาง โครโมโซม xyz ขนาดนี้

"คุณเป็นอะไรกับนางสาวสมานันต์คะ" อาจารย์ถามเขาอย่างหลงใหล รอยยิ้มพิมพ์ใจถูกควักออกมาใช้ในทันทีเมื่อต้องการจะสะกดจิตใครสักคน ให้อยู่ในอำนาจและการควบคุมของเขา

"พี่ชายครับ"

(__-) → (__-) ← (__-)

จ้องแบบนี้หมายความว่าอะไรละ!! ฉันอ่านออกจนกว่าพวกหล่อน นิทานด้านทางความคิดว่าเขาหน้าไม่เหมือนฉัน เฮอะ

"จำได้แล้ว =O= คุณคือผู้ชายที่ติดหนึ่งในสิบสองราศีคนนั้นนี่นา"

เพื่อยืนยันว่าจำได้จริงๆ ยัยกระแตเพื่อนร่วมห้องของฉันก็รีบหยิบ กระเป๋านักเรียนที่บางราวกับผ้าอนามัยไม่ห่อตัว ดึงนิตยสารออกมา แล้ว เปิดออกหรรวาดให้เพื่อนๆ ดู แม้แต่อาจารย์เองยังอดที่จะชะงักหน้ามา ดูไม่ได้ (กระเป๋านักเรียนที่ไม่มีตำราเรียนแต่มีนิตยสารเนี่ยละ *-*)

"จริงด้วย ฉันก็ว่าทำไมคุณๆ ฉันอ่านนิตยสารที่สัมภาษณ์คุณและ เพิ่งคุยกับเพื่อนเมื่อไม่กี่วันก่อนว่าคนอะไรหล่ออย่างนี้ เจอตัวจริงแล้วลมจะจับ เขาชื่ออะไรนะ"

"เคนเนดี้"

"แม้แต่ชื่อยังชวนให้ฉันอยากจะเป็นทอม"

โห...ก็คิดได้ ทอมกับดี๊ ไ้บ้า!

"เฮ้มๆ" อาจารย์กระแอมกระไอขัดจังหวะการกรีดกรีดแล้วหันมาทาง หนุ่มหนึ่งในสิบสองราศีที่เป็นพี่ของฉัน *-* "คุณรับทราบแล้วใช่ไหมคะว่า น้องสาวของคุณทำอะไรไว้ ทางเราจึงต้องเรียกผู้ปกครองมาให้ทราบถึง พฤติกรรม"

"นี่เป็นครั้งแรกของเธอใช่ไหมครับ"

"ค่ะ"

"น่าแปลก ปกติแล้วน้องสาวของผมไม่ใช่คนออกนอกกลุ่มนอทางเลย นี่น่า อาจจะเป็นเพราะความรักสนุก แล้วก็กำลังเก็บเกี่ยวช่วงเวลาที่น่าจดจำ ก่อนจะเรียนจบกับเพื่อนของเธอมากกว่า" เขาพูดด้วยน้ำเสียงเนิบนาบ น่าฟังและมักจะสะกดให้ผู้ฟังเคลิ้มอย่างไม่อาจอธิบายได้ "ผมก็เคยมีช่วงเวลาเหล่านั้น จำได้ว่าแต่ก่อนนั้น..."

การร่ายนิทานซุงแหลเริ่มขึ้นแล้ว ทุกคนฟังอย่างตั้งอกตั้งใจในขณะที่ฉันได้แต่เบ้าปาก (แปะ) อะไรระ รักแรกของเขาในสมัยเรียน เขาชวนเล่นไฟป๊อกลงบอกรัก โห มันคิดออกมาได้ยังไงเนี่ย

"แล้วผมก็ตั้งไฟออกมาจากกอง เป็นรูปเอชโพแดง"

"ตอนเธอเห็นแล้วเป็นยังไงคะ" อาจารย์ถามอย่างสนใจ

"เธอก็ใจเต้นแรงแล้วถามว่า...มันมีความหมายอะไรมั๊ย"

"แล้วคุณตอบเธอไปว่ายังไง"

"ไอเลิฟยู"

"กรีดกรีด"

เสียงกรีดกรีดดังสนั่นราวกับอยู่ในคอนเสิร์ตหนุ่มสาวปาน ลืมไปแล้วสินะว่าโดนเรียกมาเพราะข้อหาเล่นไฟเนี่ย -*-

"ผมว่าที่เด็กๆ เล่นกันคงไม่ได้กินตั้งคักันจริงจัง น่าจะเอาแบงก์มาวางกองๆ กันตรงหน้า แล้วก็คีนกันที่สุดในที่สุด ทุกคนก็จะได้ช่วงเวลาที่ดีร่วมกัน แต่บังเอิญอาจารย์มาเห็นเข้าเสียก่อน การเล่นเกมของพวกเราก็เลยต้องหมองหม่นไป...อาจารย์กำลังทำให้เด็กๆ พวกนี้มึนงงต่างพร้อยนะครับ"

"เหอคะ -O-"

"ใช่ เพราะผมเชื่อว่าน้องสาวของผมไม่ใช่คนเช่นนั้น บ้านเราได้รับการอบรมมาอย่างดี พ่อกับแม่เราทั้งคู่เป็นอาจารย์เหมือนกัน เราจึงถูกอบรมสั่งสอนมาว่าการทำความดี ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้สงบ นั่นเป็นสิ่งที่ควรพึงกระทำ และอีกอย่างผมว่าน้องสาวของผมน่าจะเล่นเพื่อฝึกปรี้อคำนวณตัวเลขมากกว่า...จอมยุ่ง เก้าสองตัวบวกกันได้เท่าไร"

"แปดแดง"

"-__-+-"

เจ้าปลาน้อย

"ลืบแปดค่ะ"

"ถูกต้อง แล้วเจ็ดแปดห้าละ"

"บอด...เอ่อ หมายถึงลืบ"

"เห็นมั๊ยครับว่าการบวกเลขของน้องสาวผมพัฒนาไปถึงขั้นบรรลุ
โสดาบันแล้ว"

"การเล่นไฟทำให้เด็กๆ บวกเลขได้เร็วจริงๆ ด้วย -0-" อาจารย์
เริ่มคล้อยตาม

"เห็นมั๊ยครับว่ามันเป็นแค่เกมเท่านั้น ^^"

ฉันรอดแล้ว...

เพียงแค่เขามาไม่ถึงยี่สิบนาที เล่าเรื่องโกหกปกคลุมเพียงเล็กน้อย
พวกเราทั้งหมดที่ถูกจับในข้อหาเล่นการพนันก็ไม่ได้รับโทษใดๆ เพราะ
อาจารย์ให้เหตุผลว่า...จะไม่เอาโทษเพียงเพราะพวกเขาเล่นกระดาษมีเลข
เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ (จากไพ่กลายเป็นกระดาษมีเลข แลดูน่าฟังจริงๆ
-*)- เคนหันมาทางฉัน (บางทีฉันก็เรียกเคนเนดีสั้นๆ ว่าเคน) แล้วยิ้ม
อย่างรู้สึกเหนือกว่ามหาศาล

"เธอเป็นหนี้ฉัน -__-++"

"เท่าไรล่ะ จะชดใช้ให้"

"มหาศาล"

"=0= บอกมูลค่ามาสิพะ จะได้ชดใช้ให้ถูก มาพูดว่ามหาศาลแบบนี้
มันไม่ดีเลยนะพรรคพวก"

"ฉันบอกพ่อดีกว่า"

"เท่าไรก็ยอมค่า TAT"

"ฉันฉันก็จะเจียบปากเรื่องที่เธอเล่นไฟในวันนี้ก็แล้วกัน"

เมื่อกลับมาถึงบ้าน พ่อแม่ไม่อยู่ในห้องนั่งเล่น นี่จึงเป็นช่วงเวลาพิเศษ
ที่นอกจากฉันแล้ว มนุษย์คนใดก็ตามบนโลกใบนี้จะไม่มีทางเจอได้zubitขึ้น!
ผู้ชายที่ติดหนึ่งในสิบสองราศีที่ว่าเป็นคนฉลาด มีระเบียบวินัย ตอนนี้งำลัง
กลายร่างแล้ว เพราะพอมายังบ้านเขาก็...

ฟ้าว...พีบ

ถอดถุงเท้าโยนลอยข้ามหัวฉันไปพาดกับพัดลมตัวใหม่ของพ่อ เนกไทที่ติดอยู่ที่คอก็ถูกโยนไปอีกทาง และกางเกงสแล็คส์ เขาก็ถอดมันต่อหน้าต่อตาฉันจนเหลือแต่กางเกงบ็อกเซอร์ที่มีลายรูปปากสีแดงแปดกำลังแลบลิ้นอยู่ตรงกัน แล้ววางพาดมันไว้ที่ไหล่ฉันราวกับฉันเป็นถังขยะ TAT

"จัดการทุกอย่างให้ฉันด้วย หี"

"ฉันล่ะอยากให้ไอ้คนที่มันกรี้ดๆ นายวันนี้ได้เห็นร่างแท้ของนายจริงๆ นี่นะเธอที่บอกว่าเป็นคนเรียบร้อย รอบคอบ ระมัดระวัง ดูแลตัวเอง มัธยัสถ์ มานะบากบั่น สงบเสงี่ยม เฮอะ"

"ดูเธอจะรู้จักราศีฉันดีกว่าตัวฉันเองเสียอีกนะเนี่ย"

"ตอนฉันเห็นนิตยสารนั้น ฉันอ่านร้อยกว่าเที่ยวแล้วจับความโกหกต่อแหล่ของนายจนฉันจำได้ขึ้นใจหมดแล้ว อ่านแล้วฉันก็ยุ่น้ำลายใส่หนังสือนั้นจนมันเปียกไปหมด ยอมรับความเป็นมืออาชีพของนายเลยกล้าให้สัมภาษณ์ได้ยังไง ชีวิตเคยทำอะไรบ้าง!"

"ฉันก็เป็นคนเรียบร้อยจริงๆ นี่"

"คนเรียบร้อยที่ไหนโยนถุงเท้าไปทางนั้นที่ โยนกางเกงมาทางนี้ที่!"

"ฉันเป็นคนเรียบร้อย แต่ก็ไม่จำเป็นที่ฉันจะต้องไปคอยตามเก็บตามล้างนี่ ไม่อย่างนั้นฉันจะมีเธอเอาไว้ทำไม...ฉันไม่ชอบความรก ฉันก็เลยต้องให้เธอคอยเก็บกวาดนู่นนี่นั่นให้ไง"

"หน้าด้านที่สุด"

"และฉันก็เป็นคนดูแลตัวเองตามที่ราศีได้ว่าเอาไว้ เวลาฉันหิวฉันก็จะสั่งให้เธอออกไปซื้อมาให้ฉัน อาหารแต่ละอย่างที่ฉันกินก็ดีต่อสุขภาพทั้งนั้น"

"แต่นายไม่ให้เงินนี่!"

"ก็ฉันเป็นคนมัธยัสถ์ไง"

"ฉันจะกรี้ดแล้วนะ!"

"เธอนี่มันอารมณ์ร้อนจริงๆ โชคดีนะที่ฉันเป็นคนสงบเสงี่ยมเลยไม่ค่อยอยากจะทำปากต่อคำด้วย" เคนเนดี้ก็ไหลแล้วเดินมายกคิ้วหัวลือตา

ให้ฉัน "ถ้าทนไม่ได้ก็ไปฟ้องพ่อกับแม่ดิ"

"อย่าทำนะ"

"ฉันว่าเธอเคยทำแล้วแต่มันไม่ได้ผลมากกว่า ฮะๆ...จัดการเก็บกวาดห้องให้ฉันด้วย เมื่อคืนฉันจามตลอด สงสัยจะมีฝุ่น เปลี่ยนผ้าปูให้ด้วย"

"ไอ้...ไอ้..."

"พูดมากฉันจะบอกพ่อว่าเธอเล่นเกมกินตั้งคักกับเพื่อนในวันนี้ล่ะ"

"ให้อาบน้ำให้ด้วยเลยม้ยัยคะนายท่าน"

"ดีมาก...น้องรัก จีบๆ -3-"

เคนเนดีเดินไปนั่งดูทีวีที่โซฟาใกล้ๆ แล้วผิวปากอย่างสบายอารมณ์
หน้อยแน่ โลกนี้มีฉันแล้วทำไมต้องมีหมอนี่เกิดมาด้วย มันน่ารัก มันน่า
รักเขี้ยว กรีดๆ แต่ฉันก็ทำอะไรไม่ได้ ฉันทำไม่ได้จริงๆ เพราะผู้ชายคนนี้มี
อิทธิพลต่อชีวิตของฉันเป็นอย่างมาก นอกจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว
ออกไปอยู่นอกบ้าน ฉันก็ไม่มีปัญญาทำอะไรได้เลย

ซาตาน...หมอนี่มันซาตานชัดๆ!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)